

Bijdrage 24: Overleg Kerken en Overheid Arnhem (OKO)

Daar waar de rivier de Rijn, eenmaal definitief naar het Westen gebogen, haar kronkelende weg naar zee vervolgt, ligt Arnhem. Een stad vol variaties. Het rivierenlandschap in het zuiden, de Veluwe, met zijn stuwwal in het noorden. Oude statige huizen staan er, en er zijn heel moderne woonwijken. Een stedelijk gebied. Met veel groen. Maar ook heel divers en gevarieerd als je kijkt naar wie de stad bewonen.

De rijke geschiedenis van deze stad ligt als het ware uitgerold onder de Eusebiuskerk, voor de ingang van het gemeentehuis, in de vorm van een lang stuk in de grond vereeuwigd proza. De geschiedenis gaat echter steeds door, de geschiedenis van alle mensen die wonen of onderdak zoeken in Arnhem. Van al die diverse mensen, met verschillende levensbeschouwingen, van arme en rijke mensen, van mensen die al lang in Arnhem wonen en mensen die recentelijk zijn aangekomen, soms als vluchteling, vaak omwille van werk en een inkomen. De geschiedenis van oude mensen, sober opgevoed in de jaren na de oorlog, met verhalen over de verschrikkingen van de oorlog, van vluchten, van 'weinig of niets meer bezitten' en van heel hard werken. De geschiedenis van jonge mensen, opgroeiend in welvaart, hip en van veel markten thuis. Van mensen die kunnen profiteren van de mogelijkheden van de moderne stad in de moderne tijd, wonend in comfortabele huizen in een prachtige omgeving en van mensen zonder dak boven hun hoofd, mensen die er niet aan toe kunnen komen te profiteren van alle mogelijkheden of erger: verward zijn door de eisen die het moderne en 'bruisende' leven stelt

Wat gaat er goed in Arnhem? En wat kan beter?

De nadruk op duurzaamheid en toekomstbestendigheid, het bevorderen van verdraagzaamheid tussen verschillende bevolkingsgroepen is merkbaar en is ook een goede zaak. Arnhem, met haar groene parken, innovatieve projecten en culturele evenementen, bruist en straalt daarbij energie uit. De stad is een perfecte basis voor een gemeenschap van mensen die diversiteit omarmt en creativiteit aanmoedigt. Maar in deze stad liggen ook de verhalen verborgen van hen die weinig hoop hebben voor hun leven en die hun handen vol hebben om het hoofd boven water of het hoofd recht op te houden. Het zijn er veel. En de tegenstellingen tussen waar en met wie het goed gaat en waar en met wie het niet goed gaat, zijn groot. De kloof mag minder groot worden. De stad moet niet alleen divers zijn, maar echt inclusief: iedereen mag meedoen, iedereen mag profiteren.

Waar moet de gemeente de komende periode meer aandacht aan besteden?

Belangrijk is daarom dat iedereen in beeld is, dat ook de stemmen van gehoord worden van mensen die het niet voelen 'bruisen', voor wie het leven sappelen is.. Concreet betekent dit: investeren in uitgebreide ondersteuningsnetwerken. Zodat mensen zoveel mogelijk aansluitmogelijkheden krijgen bij de essentiële zaken: onderwijs, gezondheidszorg, werkgelegenheid. Ondersteuningsnetwerken kunnen heel informeel zijn: bureaus die naar elkaar omzien, ouders die elkaars kinderen naar school brengen. Soms voorzien vrijwilligersorganisaties en vrijwilligersinitiatieven in een voorziening. Maar soms is er

professionele ondersteuning nodig, moeten er initiatieven genomen worden zodat mensen elkaar kunnen leren kennen, zodat mensen weten op welke plek ze terecht kunnen voor informatie of hulp. Belangrijk lijken hierbij: voorzieningen in de wijken, buurthuizen, multifunctionele centra, ontmoetingsruimten. Daarnaast blijven vormen van noodopvang van belang, zolang mensen er helemaal niet in slagen om, ook niet met hulp van bekenden, vrijwilligers of professionals, hun leven op orde te krijgen. Te denken valt aan de groeiende groep dakloze arbeidsmigranten en mensen wier mentale gezondheid dusdanig is, dat ze zich niet kunnen redden en onbegrepen of verdoofd door de stad dwalen.

Wat mag zeker niet ontbreken in de koers van de stad?

Dergelijke aandacht kan alleen komen van bewoners, bestuurders, professionele dienstverleners en vrijwilligers die empathisch kunnen zijn en de empathie om kunnen zetten in actie, in programma's en projecten die gericht zijn op sociale integratie, het verminderen van armoede en het tegengaan van stigma's rond armoede. en het creëren van kansen voor iedereen zijn cruciaal. De nadruk op het hart en de hartelijkheid mag steeds voelbaar zijn. Overheid en dienstverleners geven daarbij het voorbeeld.

Extra miljoen te besteden?

Met een extra miljoen zou de stad kunnen investeren in onderwijs en empowerment-programma's specifiek gericht op de meest kwetsbare groepen. Door het aanbieden van extra scholing, en mentale gezondheidsondersteuning kunnen we individuen niet alleen uit de cyclus van armoede halen, maar ze ook de gereedschappen geven om hun eigen toekomst vorm te geven.

Een ambitieus en gedetailleerd plan om te voorkomen dat kinderen in armoede opgroeien is misschien niet met een miljoen extra te verwezenlijken, maar zou veel energie kunnen losmaken en een positieve dynamiek doen ontstaan.

Een miljoen bezuinigen?

Bezuinigen is nooit eenvoudig en vereist een zorgvuldige overweging van prioriteiten. Mijn voorstel zou zijn om te kijken naar efficiëntieverbeteringen binnen de gemeentelijke diensten. Door processen te stroomlijnen en te digitaliseren, kunnen middelen vrijgemaakt worden zonder directe impact op essentiële diensten. Echter, bezuinigingen mogen nooit ten koste gaan van de ondersteuning aan de meest kwetsbaren in onze gemeenschap.

Als er bezuinigd moet worden, zou gedacht kunnen worden aan een vormgeving van dienstverlening, en van de fysieke ruimte, die doelmatig is en niet per se 'hip' of pretentief. De stad hoeft ook zeker geen rijkdom uit te stralen. Arnhem heeft het niet nodig om op de kaart gezet te worden en er is geen behoefte aan extra uithangborden voor de rest van het land of Europa. Bij uitstek communicatie en P.R. mogen dus sober en moeten vooral het doel dienen dat alle inwoners de ervaring opdoen dat ze gezien worden en meetellen.

In Arnhem ligt een kans om een voorbeeld te zijn van empathie, duurzaamheid en inclusiviteit. Een stad die niet alleen bouwt met stenen, maar ook met harten. Dit is de visie voor Arnhem; een stad waar iedereen een plek heeft om 'thuis' te noemen, en waar hoopvol naar de toekomst wordt gekeken.